

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **J. R.**, bývajúceho v K., v dovolacom konaní zastúpeného JUDr. A. A., advokátkou so sídlom v R., proti žalovanej **Slovenskej republike - Ministerstvu práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Špitálska č. 4, **o zaplatenie 1 659,70 eur**, vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp.zn. 7 C 264/2005, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 4. septembra 2008 sp. zn. 16 Co 181/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Rimavská Sobota rozsudkom z 18. marca 2008 č.k. 7 C 264/2005-99 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia 50 000,-- Sk z dôvodu nezákonného rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Rimavskej Sobote, a z nesprávneho úradného postupu tohto úradu. O trovách konania rozhodol tak, že priznal jej náhradu úspešnej žalovanej v sume 2 564,-- Sk. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že návrh nie je dôvodný, pretože neboli splnené zákonné predpoklady vzniku škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. (rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Rimavskej Sobote, č. 2004/21529 AP zo dňa 19. novembra 2004 nebolo konečným rozhodnutím vo veci). Neboli zistené ani priet'ahy v správnom konaní. Žalobca preto neopodstatnene namietal, že bol neprimerane dlhú dobu v právnej neistote, čím došlo k porušeniu jeho osobnostných práv.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, prejednal vec podľa § 212 ods.1 O.s.p., a podľa § 219 O.s.p. rozsudkom zo 4. septembra 2008 sp.zn.

16 Co 181/2008, rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne potvrdil. Zároveň uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v sume 2 775,50 Sk. Podľa jeho názoru okresný súd dospel k správneému záveru, že nebola preukázaná zodpovednosť štátu za škodu, a správne rozhodol, keď žalobu v celom rozsahu zamietol. Vychádzajúc z uvedeného považoval rozsudok okresného súdu za vecne správny.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal včas dovolanie žalobca, ktoré doplnila podaním jeho súdom ustanovená právna zástupkyňa. Navrhol, aby dovolací súd rozsudok krajského i okresného súdu zmenil alebo rozhodnutie odvolacieho súdu prípadne spolu s prvostupňovým rozsudkom zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., nakoľko podľa jeho názoru rozhodnutie krajského súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Zároveň navrhol, aby dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania z hľadísk podľa § 237 O.s.p.

Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že ho považuje za neopodstatnené. Navrhla preto dovolanie žalobcu zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas oprávnená osoba (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno dovolaním napadnúť (§ 236 a nasl. O.s.p.). Dovolanie prejednal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V preskúmvanej veci žalobca napadol dovolaním rozsudok odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa (§ 219 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 ods. 2 a ods. 3 O.s.p.

Rozhodnutiu odvolacieho súdu nepredchádzalo rozhodnutie dovolacieho súdu obsahujúce právny názor v tejto veci. Preto dovolanie podľa § 238 ods. 2 O.s.p. neprichádza

do úvahy. Nejedná sa ani o rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Dovolanie nie je preto prípustné ani podľa § 238 ods. 3 O.s.p. v znení účinnom do 28. februára 2010.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j., či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nepodania návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania nesprávne obsadeným súdom).

Dovolateľ síce odôvodil prípustnosť dovolania v súvislosti s ustanovením § 237 O.s.p., žiadne bližšie okolnosti existencie niektorej z citovaných procesných väd však neuviedol. Dovolací súd vady takejto povahy v dovolacom konaní nezistil. Prípustnosť dovolania preto nemožno vyvodit' ani z tohto zákonného ustanovenia.

Pokiaľ žalobca namietal, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil, treba uviesť, že uvedená námietka nespôsobuje existenciu vady v zmysle § 237 O.s.p. Námietka účastníka konania, ktorou vytýka súdu existenciu omylu pri aplikácii práva, treba považovať za dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., ktorý však sám osebe prípustnosť dovolania nezakladá. Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania za predpokladu, ak je toto prípustné, nie však dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

So zreteľom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že dovolanie žalobcu smerovalo proti takému rozsudku odvolacieho súdu, proti ktorému prípustné nie je (§ 238 ods. 2 a 3 O.s.p.) a keďže neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p.) bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

Žalovaná mala v dovolacom konaní úspech, preto jej patrí právo na náhradu trov konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd napriek tomu úspešnej účastníčke náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo nepodala návrh na ich náhradu (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16.decembra 2010

JUDr. Ladislav G ó r á s z , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová